

Les quatre de la tarda d'un dia de primavera. Truquen a la porta de la casa del mossèn. A l'altre costat un noi d'uns 13 o 14 anys. Porta a la mà un patí dels que corren a gran velocitat per les voreres esquivant tothom. Es miren.

Hola, bona tarda. Què vols?

Vull ser cristià.

Resposta inesperada. Es miren. Realment la mirada del noi és transparent, oberta, neta i sincera.

Si tens uns estona, t'ho explico.

I tant! he vingut per informar-me de que he de fer per ser cristià.

Entra, si us plau.

Aquestes situacions i d'altres de semblants ja comencen a donar-se. I a totes les edats. En especial entre els joves i la gent de mitjana edat. Els joves, molts encara adolescents, han pres consciència de la insatisfacció que els genera la proposta que a tots nivells els fa la societat. La seva infantesa va ser plena de moltes il·lusions però també de força desenganys afectius.

La vida és això? Me'n sortiré? Realment qui sóc? Trobaré algú que em compregui ? El que he sentit dir de Jesús serà veritat?

Aquestes situacions també es donen entre els 35 i els 55. La vida de parella ha entrat en certes rutines, a vegades hi ha més ignorància mútua que quan van començar, han anat apareixent els defectes i les limitacions. És hora de renovar-se, de tornar a començar. I del treball, què es pot dir? I de la nostra societat malalta?

Ja fa temps que noto una buidor que abans no hi era. Em costa pensar que el més important de la vida ja ho he fet. Sempre estic amb ai al cor ... que l'empresa em faci fora. Voldria aprofitar la meitat de la vida que potser em resta per viure d'una manera nova. Necessito un canvi

Dues cadires i una tauleta al mig. El petit despatx és acollidor. Llarga conversa. Es va repetint l'entrevista. Va sortint tot. Un dia hi ha una Bíblia sobre la taula. Ja fa temps que ha començat una nova relació amb Déu, basada en dos pilars: pregària i voluntariat. Després al cap d'un temps es parla de la parròquia, de la comunitat cristiana, de l'església, de la Eucaristia i la Reconciliació....

Vull ser cristià!!, Sí, amic meu, és cosa de tota una vida.

Jesús Renau sj,
